

1897-09-11

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Tvååker, Østrø

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 43

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Østrø - Træke 11-9-1897

Kjæreste sidste Pastor!

Worden har jeg dog ikke hørt mig
ad. Da jeg endnu var hjemme, sagde jeg
til Agate,; husk nu Fastes fødselsdag;
og jeg har selv tænkt på den orden, men
saa er den fløjet fra mig, lige til jeg nu for
løst orden vågnde, Skj mig for panden
og jamrede: hvad har jeg dog ikke gjort?

I det samme mindede jeg at have drømt om
dig, og at det drømt, at det deton var
Din fødselsdag jeg var ved at sige farvel,
vi omfavne hinanden og du sagde, at det
ogsaa var Din Faders fødselsdag, (vilket
nerne passer med vitsaligheden). Du havde
saa mange gæster i Lyse Dale, men hvor det var,
vid jeg ikke. I forvejen havde jeg drømt, at
jeg stod ved en høj skrant ved vandet, saa
kom der et selskab, Catharin var udt med, og jeg
blev presentert for to udenlandske kunstnere,
den ene var Leistikow, en vis frue Catharin

kender. Jy kender ham ikke. Så fandt selskabet
på at hoppe ned ad skredet, jeg blev
ganske vrimmel, men det grinedes ogsaa, var,
at en gammel tytt fra Vahl, som jeg har
set hos Onkel, hoppede ned. Jeg skreges mig
vok, kom igennem en kro, hvor et par mænd skulde
op at slå og udenfor i solem ved plankens kant
saa en spjæver og skar halsen over på sig selv. Jeg
for afsted, så godt det i drømme lod sig gjøre, fandt
ind i nogle sødegyder og vagnede. Men saa tog
jeg fat igen og drømte det om dig. Men nu er det
virkeligheden, og den begynder med tusinder lyk-
vinklinger til de Lyse Fester, hvor det rigtig
godt, og godt gensyn, enten det ved bliver på
Mindet, om Lysets og jeg når der ud en sørp i efter-
året eller i Kbh. . Den tid vi mødes der, om
alt går ud, nærmer sig dog. Nu har vi faat
dejligt solskien her, I har vist det samme på
Gjælland, og Du nyde det vist. Min sødelse er
i disse dage noget indskrænket, eftersom jeg
ligger i sengen. I torsdags aften og nat havde jeg feber,

at dømmen efter de væmmelige fornemmelser
i Tænderne, næsebent og øjne og i knæene. Det
kom pludseligt, men jeg gik straks i seng og har
regulært konvuls, så allerede i går var det så godt
som overstået, så det gælder blot om at være lidt
forsigtig. Men i sengen, ved Du, lever man
sjældent skønskræft, så jeg tænker Elizabeths
nyde godt af Kragetæerne og har en hyggel-
ig stund inde hos Dig. Ellers var jeg kommet
vistig godt igang med at male, havde fået
alt så vel ordnet og min tid så optaget, så
sig så lidt som muligt skulde måske jeg var
alene, for jeg kan ikke lide at være fra København
og borte. I Danmark. Jeg har somme tider fået
besøg af Laurits Løll datter, hun vil endelig
skrive brev og have mig til at skrive, forleden
skrev jeg nogle hinde og hunde og kalve til
hende som hun var meget fortjant i. Men er
vist mellem tre og fire år. Forleden bad Laurits
mig til klapjagt om fredagen, og det kunne
nok passe mellem mine vigtigste malestider, jeg

fik hans gamle bøsse med op at gjøre i
orden, den troede jeg ifjor nedlagde en råde, hvilket
ret glædede Laurill for den gamle bøssets skyld.
Dagen kom, men så lå jeg i sengen, og kunde keen
i det fjærne hørt hendes gien. Jægerne fik
en hore det var det hele. Nu på denne morgentid
har jeg hørt et par skud, kan hørde de så
komme lidt mere til huse, et par af jægerne
var gået tidligt ud. Nu hører jeg, at de har
fået en råbark og er gået ud igen. Hvad
man de blev resultatet med Viggo's alttertanke,
er kan man i fuld gang med den i stor mælistok,
eller man kan gemme den til venter. Og worden
man alt bliver ordent i fremtiden, man de
flytter til Skamstrøge. Jeg glæder mig til hjemme
at få ordentlig orden i huset, få sommerens
roder indlejt overstået. Liv nu ud tger
Fæder, Dit Du tilse Viggo og Elisabeth og
Froben Møller og de største af børnene.

SKOVGAARD-MUSLET
Mappe 17 Nr. 43

Di hengjens
Johann Skovgaard
Jeg håber at nå hjem endnu i denne måned.